

DUPĂ UN PĂTRAR DE VEAC

Bilanțul vremii care s-a scurs din memorabila zi de 23 August 1944, ziua eliberării noastre de sub apăsarea cizmei naziste, se soldează cu bogate împliniri pe toate domeniile activității noastre publice și particulare. În douăzeci și cinci de ani, cosmosul românesc a fost cercetat, frământat în toate galaxiile lui. N-a fost colț de planetă care să nu fie răscolit, fecundat, pregătit pentru folosința obștească. Cortegii triumfale însoțesc călătoriile prin țară ale fruntașilor vieții noastre, conducătorii partidului și ai guvernului, care stau atenți la orice manifestare a poporului, gata să satisfacă orice doleanță a maselor, să colaboreze cu ele pentru a ridica bunăstarea multimilor, pentru a oferi națiunii satisfacții pe care nu le-a cunoscut în trecut, satisfacții după care acest popor a tinjit în tot acest trecut de vise, de așteptări, de nădejdi, de decepții și de noi aventuri.

Realizările din agricultură, industrie, știință, vorbesc cu elocvență de eforturile unanime depuse într-o mărirea și înflorirea patriei.

Această revistă de teatru închină un capitol special culturii, a cărei eflorescență este azi mai bogată decât oricând. Începând cu școala primară până la băncile universității, de la atelierele de artizanat până la laboratoarele și institutele Academiei Republicii Socialiste România, toate bat din plin. Orchestre filarmonice, ansambluri de dansuri, săli de conferințe, zeci de teatre în care ne sînt înfățișate capodoperele dramaturgiei universale și tot ce s-a scris și se scrie mai frumos în limba românească, recitări de poezii, concerte vocale și instrumentale, toate concură să îmbogățească viața noastră spirituală.

Avem teatre de toate genurile, consacrate poeziei dramatice, operei și operetei, revistei.

La București, Cluj, Iași, Brașov, Timișoara, Constanța, Galați și în multe alte centre ale țării, artiști ai scenei și ai cîntecului, subvenționați de stat, delectează publicul cu vocile și știința lor de a interpreta cele mai grele repertorii. În montări fastuoase, sub conducerea unor regizori și scenografi plini de fantezie, se perindă drame, tragedii, comedii și lucrări lirice, sprințare comedii muzicale. Fiecare se poate duce unde-l trage inima. Iar cei dornici de muzică și dansuri ușoare, au la îndemînă teatrele de estradă, unde animatori pricepuți risipesc din belșug fantezie, vervă, ca să ție încordată atenția numerosului public care se îmbulzește la aceste spectacole.

Troupele noastre nu se mai mulțumesc cu colindările prin țară. Ele trec hotarul și se produc pînă-n cele mai depărtate colțuri, recoltînd succese, ducînd faima talentului românesc pînă în cele mai mari capitale.

N-avem atîta hirtie cît ne-ar trebui ca să putem satisface toate cerințele iubitorilor de literatură, începînd cu cei ce învață buchiile și sfîrșind cu bătrînii care caută în magia cărților imagini din tinerețea lor depărtată, evocări de figuri și de peisagii care s-au perindat în zarea zilelor ce nu se mai întorc, portrete și colțuri de neuitat, de mult estomate.

Feeria cărților, alături de feeria teatrului și a expozițiilor de pictură și de sculptură, parcurile înflorite, vechile și noile clădiri, broderiile populare, constituie tot atîtea elemente de cultură care se desfășoară în fața ochilor noștri uimiți, vorbindu-ne de vitalitatea și de darurile artistice cu care a fost înzestrat acest neam mult talentat.

Iar perspectivele îmbogățirii noastre spirituale sînt abia deschise: Congresul al X-lea al Partidului le-a proiectat în strălucirea lor viitoare.

VICTOR EFTIMIU